

धीराणां उपदेष्टृणां सुव्याहृतानि वचनानि अध्यवस्यति निश्चयं करोति उत्तमफलं कर्माभित इत्यर्थः ॥ ३३ ॥ सुकुशलैरप्युपयुक्तं उपदिष्टं तज्ज्ञानं असम्यगेव यतः उपलभ्यं ज्ञेयं तेन अविदितं न ज्ञातं ज्ञातं वा तत्तानु-
ष्ठितं मनुक्तं त्वयि निष्फलमेवेति भावः ॥ ३४ ॥ यस्य श्येनादेः फलं ब्रह्मवधादिपापोदयं पापहेतुः तत्फलं फलहेतुभूतं कर्म यो नारभते स वर्द्धते ॥ ३५ ॥ अविमृश्य अविचार्य पापमेवानुवर्तते स ततं करोति ॥ ३६ ॥
पंकेन रके ॥ ३७ ॥ अर्थसंततिः अर्थानामविच्छेदेन द्विः तत्कामः मदंसुरापानजं चित्तवैकल्यं स्वप्ननिद्रां अविज्ञानं परकीयगुणचारादेरज्ञानं आत्मसंभवं आकारं नेत्रवक्रविकारादिकं तावतैव परदूतामंत्रमुच्य-
यति ॥ ३८ ॥ मंत्रभेदस्य द्वाराणि संवृणोति पिदधाति ॥ ३९ ॥ श्रुतं शास्त्रं ॥ ४० ॥ ४१ ॥ मत्यामननेन युक्तिभिरनुचितनेन जात्येति पाठे कुलीनत्वेन बुद्ध्या स्वानुभवेन संपाद्य कार्ययोग्यतां निश्चित्य ॥ ४२ ॥

सुव्याहृतानि धीराणां फलतः परिचित्य यः ॥ अध्यवस्यति कार्येषु चिरं यशसि तिष्ठति ॥ ३३ ॥ असम्यगुपयुक्तं हि ज्ञानं सुकुशलैरपि ॥ उपलभ्यं चाविदितं विदितं
चाननुष्ठितं ॥ ३४ ॥ पापोदयफलं विद्वान्यो नारभति वर्द्धते ॥ ३५ ॥ यस्तु पूर्वकृतं पापमविमृश्यानुवर्तते ॥ ३६ ॥ अगाधपंके दुर्मेधा विषमे विनिपात्यते ॥ मंत्रभे-
दस्य षट्प्राज्ञो द्वाराणीमानि लक्षयेत् ॥ ३७ ॥ अर्थसंततिकामश्च रक्षेदेतानि नित्यशः ॥ मदं स्वप्नमविज्ञानमाकारं चात्मसंभवं ॥ ३८ ॥ दुष्टमात्येषु विश्रंभं दूताच्चा-
कुशलादपि ॥ द्वाराण्येतानि योज्ञात्वा संवृणोति सदानृप ॥ ३९ ॥ त्रिवर्गाचरणे युक्तः स शत्रून् धितिष्ठति ॥ न वै श्रुतमविज्ञाय दृष्टाननुपसेव्यवा ॥ ४० ॥ धर्माथौ-
वेदितुं शक्यौ बृहस्पतिसमैरपि ॥ नष्टं समुद्रे पतितं नष्टं वाक्यमशृण्वति ॥ ४१ ॥ अनात्मनि श्रुतं नष्टं नष्टं दुतमनघ्निकं ॥ मत्यापरीक्ष्य मेधावी बुद्ध्या संपाद्य चासकृ-
त् ॥ ४२ ॥ श्रुत्वा दृष्ट्वाथ विज्ञाय प्राज्ञैर्मैत्रीं समाचरेत् ॥ अकीर्तिं विनयो हंति हंत्यनर्थं पराक्रमः ॥ ४३ ॥ हंति नित्यं क्षमाक्रोधमाचारो हंत्यलक्षणं ॥ परिच्छदेन क्षे-
त्रेण वेष्टमना परिचर्यया ॥ ४४ ॥ परीक्षेत कुलं राजन् भोजनाच्छादनेन च ॥ उपस्थितस्य कामस्य प्रतिवादो न विद्यते ॥ ४५ ॥ अपि निर्मुक्तदेहस्य कामरक्तस्य
किंपुनः ॥ प्राज्ञोपसेविनं वैद्यं धार्मिकं प्रियदर्शनं ॥ ४६ ॥ मित्रवंतं सुवाक्यं च सुहृदं परिपालयेत् ॥ दुष्कुलीनः कुलीनो वामर्यादां यो न लंघयेत् ॥ ४७ ॥ धर्मापेक्षी-
मृदुर्जीमान् सकुलीनशताद्वरः ॥ यथोचितेन वाचित्तं निभृतं निभृतेन वा ॥ ४८ ॥ समेति प्रज्ञया प्रज्ञातयोर्मैत्रीं न जीर्यति ॥ दुर्बुद्धिं मरुतप्रज्ञं छन्नं कूपं तृणैरिव ॥
॥ ४९ ॥ विवर्जयितमेधावी तस्मिन्मैत्रीं प्रणश्यति ॥ अवलिप्तेषु मूर्खेषु रौद्रसाहसिकेषु च ॥ ५० ॥

प्राज्ञतां ॥ ४३ ॥ परिच्छदः भोग्यवस्तुसामग्री क्षेत्रेण जन्मस्थानेन कुर्यामवासिषु प्रायेण विवेकाभावात् परिचर्यया आचारेण ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वैद्यं विद्यावंतं ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ चित्तं ज्ञानमात्रं निभृतं गूढाचार-
प्रवृत्तं मंत्रयंत्रादि प्रज्ञाविशेषतः र्थो न्ययनक्षमता ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ रौद्राः कोपनाः साहसिकाः अविमृश्यकारिणस्तेषु ॥ ५० ॥

श्रुत्वा परतः दृष्ट्वा स्वयं आकृत्या ज्ञात्वा विज्ञाय पुनः पुनर्विशेषेण ज्ञात्वा